

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

Veliki Nicolai XXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 28.10.2021 – 16.05.2022.

Instanța de apel: 07.06.2022 – 27.06.2022.

Instanța de recurs: 28.10.2022 – 14.12.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 16 mai 2022, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Veliki Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4), și 264¹ alin. (4) Cod penal și, în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa:

- pe art. 264¹ alin.(4) Cod penal (data comiterii infracțiunii 17.09.2021)– 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- pe art. 264¹ alin.(4) Cod penal (data comiterii infracțiunii 07.11.2021)– 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal (data comiterii infracțiunii 17.11.2021)– 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor penale, a fost stabilit inculpatului Veliki Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că,

La data de 17.09.2021, undeva la ora 03:10, Veliki Nicolai, fiind persoana care nu posedă permis de conducere, a condus autovehiculul de model «Opel Vectra» cu numărul de înmatriculare XXX XXX, fiind astfel conducătorul autovehiculului, în încălcarea art.18 Legii «privind siguranța traficului rutier» nr.131-XVI din 07.06.2007, care stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să posede permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, și subp. a) p.14 «Regulamentului circulației rutiere», aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, care interzice conducătorului autovehiculului să conducă automobilul în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa în mun. Comrat pe str. Șevcenco, unde a fost stopat pentru verificare de către colaboratorii Direcției patrulare «Sud» INSP MAI RM. În cadrul discuției cu șoferul Veliki Nicolai, la colaboratorii poliție au apărut suspiciuni că el conducea vehiculul în stare de ebrietate alcoolică (din motivul mirosului brusc de alcool), în legătură cu ce ultimului i s-a propus să treacă testarea pentru constatarea concentrării alcoolului în aer expirat cu ajutorul alcool-testerului de model «Drager». În baza rezultatelor testării efectuate a concentrării vaporilor de alcool în aer expirat cu ajutorul alcool-testerului, s-a constatat că concentrarea alcoolului în aerul expirat de către Veliki Nicolai potrivit măsurărilor a constituit 0,33 mg/l, fapt confirmat prin rezultatele testării reflectate pe purtător de hîrtie (tichet) cu nr. 3080 din 17.09.2021, ora 03:23 de la alcool-testerul «Drager», care potrivit alin. (3) art. 134¹² Cod penal, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Veliki Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de **art. 264¹ alin. (4) Cod penal** - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Tot el, la data de 07.11.2021, undeva la orele 12:10, fiind persoana care nu posedă permis de conducere, a condus autovehiculul de model «Opel Vectra» cu numărul de înmatriculare XXX XXX, fiind astfel conducătorul autovehiculului, în încălcarea art.18 Legii «privind siguranța traficului rutier» nr.131-XVI din 07.06.2007 care stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să posede permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, și subp.a) p. 14 «Regulamentului circulației rutiere», aprobat de Hotărâre Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, care interzice conducătorului autovehiculului să conducă automobilul în stare de ebrietate alcoolică, deplasându-se pe drum de țară comunicare Bugeac-Dezghingea unde a fost stopat pentru verificare de către colaboratorii Direcției patrulare «Sud» Inspectoratului Național Securitate Publică MAI RM. Din motivul că la colaboratorii poliției au apărut suspiciuni că Veliki Nicolai, se află în stare de ebrietate alcoolică, ultimului i s-a propus să treacă testarea pentru constatarea

concentrării alcoolului în aer expirat cu ajutorul alcool-testerului de model «Drager». În baza rezultatelor testării efectuate a concentrării vaporilor de alcool în aer expirat cu ajutorul alcool-testerului din 07.11.2021 undeva la orele 12:10, s-a constatat că concentrarea alcoolului în aerul expirat de către Veliki N. potrivit măsurărilor se conține alcool etilic în cantitate de 0,71 mg/1, care potrivit alin. (3) art. 134¹² CP RM, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Veliki Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de **art. 264¹ alin. (4) Cod penal** - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Tot el, la data de 16.11.2021, undeva la orele 23:50, fiind persoana care nu posedă permis de conducere, a condus autovehiculul de model «Opel Vectra» cu numărul de înmatriculare XXX XXX, fiind astfel conducătorul autovehiculului, în încălcarea art.18 Legii «privind siguranța traficului rutier» nr. 131-XVI din 07.06.2007 care stabilește că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să posede permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, și subp. a) p.14 «Regulamentului circulației rutiere», aprobat de Hotărâre Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, care interzice conducătorului autovehiculului să conducă automobilul în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa pe autostrada s. Borogani raionul Leova în direcție spre mun. Comrat, unde a fost stopat pentru verificare de către colaboratorii Direcției patrulare «Sud» INSP MAI RM. În cadrul discuției cu șoferul Veliki Nicolai, la colaboratorii poliției au apărut suspiciuni că el conducea vehiculul în stare de ebrietate alcoolică (din motivul mirosului brusc de alcool), în legătură cu ce ultimului i s-a propus să treacă testarea pentru constatarea concentrării alcoolului în aer expirat cu ajutorul alcool-testerului de model «Drager». În baza rezultatelor testării efectuate a concentrării vaporilor de alcool în aer expirat cu ajutorul alcool-testerului, s-a constatat că concentrarea alcoolului în aerul expirat de către Veliki Nicolai potrivit măsurărilor a constituit 0,72 mg/1, fapt confirmat prin rezultatele testării reflectate pe purtător de hârtie (tichet) cu nr.348 din 17.11.2021, ora 00:52 de la alcool-testerul «Drager», care potrivit alin. (3) art. 134¹² CP RM, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Veliki Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de **art. 264¹ alin. (4) Cod penal** - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Jecov N. în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și mărimii acesteia, cu pronunțare în această parte pe cauză a unei noi soluții prin care să fie numită o pedeapsă alternativă celei cu închisoare și anume, munca neremunerată în folosul comunității.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- pedeapsa închisorii numită de instanța de judecată este una exagerată, nu corelează cu caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor comise, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante;

- soluția instanței nu conține temeiul necesității aplicării pedepsei închisorii;

- instanța nu a luat în calcul că pe întreg parcursul a procedurii penale Veliki Nicolai destul de activ a contribuit la cercetarea împrejurărilor faptei, nu a creat careva impedimente sau alte dificultăți pentru efectuarea măsurilor procesuale sau de altă natură, a executat toate obligațiunile impuse de lege, în calitate de persoana atrasă la răspunderea penală, ceea ce, într-o măsură considerabilă a contribuit la încetarea procedurii penale în termeni foarte scurți;

- aprecierea de către instanță a calităților personalității inculpatului, cum ar fi satisfăcător, necorespunzând cu realitatea;

- în toate cazurile de administrare a datelor ce îi caracterizează personalitatea, la etapa de urmărire penală, de la organul de urmărire penală au parvenit datele ce caracterizează personalitatea lui Veliki Nicolai ca pozitivă, însă, instanța, la aprecierea personalității persoanei atrase la răspunderea penală, s-a limitat doar de o singură caracteristică din cele trei prezentate și existente la dosar, reflectând eronat informația reflectată în acesta, trăgând prin aceasta concluziile ce nu corespund realității;

- la numirea tipului de pedeapsă și determinarea mărimii acesteia instanța a apreciat eronat gradul pericolului social al faptelor comise, ce a dus la o înăsprire exagerată;

- faptele comise de Veliki Nicolai nu s-au soldat cu careva urmări ilicite sau de alt gen, nefiind de asemenea lezate sau, mai mult, încălcate, careva interese publice, cât și drepturile și interesele legitime, ale cetățenilor.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 iunie 2022 a fost respins ca neîntemeiat apelul înaintat de avocatul Jecov N. în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța a calificat just fapta inculpatului, vinovăția căruia în comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele 264¹ alin. (4) Cod penal, se conformă prin materialele dosarului, cât și probele administrate în cadrul urmăririi penale și constatate în ședința instanței de fond, care coroborează între ele ca timp, loc și fabula.

Instanța de apel a statuat că prima instanță a luat în calcul atât personalitatea inculpatului Veliki Nicolai și anume, că ultimul la locul de trai se caracterizează satisfăcător potrivit caracteristicii eliberate de primăria s. Dezghincea din data de 17 noiembrie 2021 cu nr. 246 (f.d. 50, vol. II), nu se

află la evidență la medic narcolog și psihiatru (f.d. 47, vol. II), are antecedente penale (sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 17.12.2014; sentința Judecătorei Comrat din 27.09.2019), prezența circumstanței atenuante – recunoașterea vinovăției, în calitate de circumstanțe agravante - comiterea infracțiunii de către o persoană condamnată anterior pentru infracțiunile analogice (art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal).

În decizie s-a menționat că, ținând cont de pericolul social acțiunilor inculpatului Veliki Nicolai, datele referitoare la personalitatea acestuia, prezența circumstanțelor atenuante, comportamentul înainte și după comiterea infracțiunii, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind numirea inculpatului Veliki Nicolai a pedepsei închisorii pe un termen de 6 (șase) luni, pedeapsa care în totalitate corespunde sancțiunilor articolelor înaintate inculpatului Veliki Nicolai.

Instanța de apel a constatat că Veliki Nicolai a fost condamnat anterior pentru infracțiune analogică prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (sentința din 27.09.2019), însă nu și-a tras concluziile, nu s-a corectat și din nou a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

În opinia instanței de apel, expusă în decizie, împrejurările elucidate au confirmat că pedeapsa aplicată inculpatului în baza sentinței anterioare nu a atins unul din scopurile primordiale ale acesteia - corectarea celui vinovat, întrucât el nu și-a tras concluziile, nu s-a corectat și din nou a comis infracțiunea legată de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate avansată comisă de persoană care nu deține permis de conducere.

Instanța de apel a conchis că numirea inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau executarea pedepsei cu suspendarea termenului de pedeapsă, nu va contribui la reeducarea acestuia, iar prima instanță a motivat, în totalitate, numirea unei pedepse mai aspre și imposibilitatea numirii unei pedepse mai blânde din cele alternative prevăzute de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa închisorii numită inculpatului Veliki Nicolai pe un termen de 6 luni, reieșind din circumstanțele cauzei corespunde cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal) și este proporțională cu caracter și gradul prejudiciabil al infracțiunii și oferă posibilitatea corectării și reeducării vinovatului, ținând cont de principiul umanismului legii penale prevăzute de art. 4 Cod penal și prevederile art. 61 Cod penal, precum și pentru atingerea scopului pedepsei penale, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a remarcat că, o contribuție activă la aflarea adevărului, ca o circumstanță atenuantă, presupune că persoana a prezentat organului de urmărire penală informația referitoare la comiterea infracțiunii cu

participarea sa, sau privind rolul său în aceasta, ce are o semnificație ca infracțiunea să fie cercetată (spre exemplu, a indicat complicii, a comunicat datele acestora și locul aflării, datele confirmative participării lor în comiterea infracțiunii, indicând și persoanele ce pot da declarații, persoanelor care au procurat bunurile sustrase; a indicat locul tănuirii bunurilor sustrase, locul aflării obiectelor infracționale sau a actelor ce pot servi în calitate de mijloacele de depistare și constatare a împrejurărilor cauzei penale). Acel fapt că inculpatul și-a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer în fapta comisă, instanța de apel a considerat că nu poate, *apriori*, să se egaleze cu o contribuție activă la aflarea adevărului, întrucât apelantul nu a indicat în ce anume s-a manifestat acest lucru efectuat de inculpat la etapa de urmărire penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care invocând incidența *pct. 6*) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită judecarea și admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței în partea pedepsei, rejudecarea cauzei cu emiterea unei hotărâri noi, prin care a-i aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5.1 În susținerea recursului, inculpatul invocă faptul că:

- instanțele nu au respectat prevederile articolelor 384 alin. (3), 389 alin. (1) Cod de procedură penală, 6 § 1 CEDO, 4, 61 și 75 Cod penal;

- pedeapsa aplicată este prea aspră și vine în contradicție cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de împrejurările și motivele săvârșirii faptelor ilicite, de personalitatea inculpatului și de împrejurările care atenuază răspunderea;

- în sentință lipsește motivarea privind necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare;

- infracțiunile care i se impută, fără excepție, prevăd pedepse alternative închisorii – munca neremunerată în folosul comunității și în toate cazurile instanța nemotivat a aplicat doar pedeapsa sub forma închisorii;

- pe parcursul întregului proces penal a contribuit activ la cercetarea împrejurărilor faptei, nu a creat obstacole și alte dificultăți în realizarea măsurilor procedurale și de altă natură, a îndeplinit toate obligațiile în calitate de persoană supusă răspunderii penale, ceea ce a permis în mare măsură finalizarea procesului penal în cel mai scurt timp posibil;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de prezența unei circumstanțe atenuante sub forma recunoașterii vinovăției, de comportamentul inculpatului în timpul și după săvârșirea infracțiunii, absența unei recidive a infracțiunilor în acțiunile sale, caracteristica pozitivă a persoanei;

- instanța, practic a numit pedeapsa maximă posibilă prevăzută de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- în rezultatul comiterii infracțiunilor nu a cauzat vătămări integrității corporale sau a sănătății persoanelor terțe și nici nu a adus atingere intereselor publice sau drepturilor și libertăților altor persoane;

- nerespectând prevederile art. 75 Cod penal, instanța nu a ținut cont de condițiile de viață ale familiei inculpatului;

- decizia instanței de apel este neîntemeiată, contravine împrejurărilor de fapt ale cauzei și urmează a fi anulată.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală *instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Față de aspectele de drept relevate, se impune concluzia că în situația când din cererea de recurs se desprinde un temei indicat în art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să analizeze temeinicia hotărârii atacate, referindu-se numai la temeiul motivat de recurent și numai în cazul când acesta se regăsește în textul de lege menționat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Potrivit recursului declarat de către inculpat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate în apel și hotărârea*

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă din textul recursului rezultă că recurentul critică și pedeapsa individualizată de către instanța de apel, temei prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Potrivit art. 414 alineatele (1) și (5) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Articolul 417 alin. (1) pct. 8) al aceleiași Legi, prevede că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Analizând argumentele expuse în recurs, în raport cu decizia contestată și conducându-se de prevederile legale în vigoare, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și argumentată și instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia acesteia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului Veliki Nicolai a fost individualizată în conformitate cu prevederile legale.

Pentru a statua astfel, Colegiul penal menționează următoarele:

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea*

condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentință, Veliki Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de articolele 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4), și 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepse sub formă de închisoare pe termene de 3, 4 și 5 luni închisoare, prin cumul parțial al pedepselor penale, a fost stabilit inculpatului Veliki Nicolai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, soluție menținută și de către instanța de apel.

Colegiul penal consideră că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului vis-a-vis de pedeapsa individualizată inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal consideră întemeiată motivarea instanței de apel, precum că, „Veliki Nicolai a fost condamnat anterior pentru infracțiune analogică prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (sentința din 27.09.2019), însă nu și-a tras concluziile, nu s-a corectat și din nou a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal... pedeapsa aplicată inculpatului în baza sentinței anterioare nu a atins unul din scopurile primordiale ale acesteia - corectarea celui

vinovat, întrucât el nu și-a tras concluziile, nu s-a corectat și din nou a comis infracțiunea legată de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate avansată comisă de persoană care nu deține permis de conducere”.

Instanța de recurs însușește afirmația instanței de apel, potrivit căreia, *numirea inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau executarea pedepsei cu suspendarea termenului de pedeapsă, nu va contribui la reeducarea acestuia, iar prima instanță a motivat, în totalitate, numirea unei pedepse mai aspre și imposibilitatea numirii unei pedepse mai blânde din cele alternative prevăzute de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.*

Colegiul penal consideră nefondate criticile inculpatului, precum că *la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de prezența circumstanței atenuante - recunoașterea vinovăției, de comportamentul inculpatului în timpul și după săvârșirea infracțiunii, odată ce, în decizia supusă verificării, se constată contrariul. Astfel, instanța de apel, în formarea convingerii de menținerea a soluției primei instanțe de numire a unei pedepse privative de libertate inculpatului Veliki Nicolai, a ținut cont de personalitatea inculpatului, că la locul de trai se caracterizează satisfăcător, potrivit caracteristicii eliberate de primăria s. Dezghincea la 17 noiembrie 2021, că nu se află la evidență la medic narcolog și psihiatru, prezența circumstanței atenuante – recunoașterea vinovăției și a circumstanței agravante - comiterea infracțiunii de către o persoană condamnată anterior pentru infracțiunile analogice; de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de Veliki Nicolai.*

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, din motiv că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului, au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, și termenul acesteia, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă privativă de libertate și durata executării acesteia, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute și celelalte argumente ale recurentului.

Colegiul penal atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei inculpatului Veliki Nicolai, stabilindu-i o pedeapsă corectă, echitabilă, legală și pe deplin motivată, ce corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal nu a constatat încălcări comise de către instanțele de fond

a dreptului inculpatului Veliki Nicolai la un proces echitabil, iar critica recurentului în acest sens este una neîntemeiată.

Totodată, Colegiul penal reține faptul că, o parte din motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Bujnița vs Moldova*, 16 ianuarie 2007, § 20).

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a deciziei, iar pedeapsa stabilită inculpatului Veliki Nicolai, de către instanțele de fond, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Veliki Nicolai XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **03 februarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie